

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 310:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Loft over grundskyldpromillen for landbrugs- og lignende ejendomme).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).

(Fremsat 19/5 93. Første behandling 27/5 93. Betænkning 16/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder.

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.

(Fremsat 23/2 93. Første behandling 16/3 93. Betænkning 15/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lilli Gyldenkilde (SF):

SF fremsatte forslag til ændring af forligsmandsloven meget tidligt i Folketingets samling. Uheldigvis blev det sådan, at det først kom på dagsordenen på et tidspunkt, hvor partierne med rette kunne sige, at forslaget kom som en hund i et spil kegler.

Det kom nemlig midt i en overenskomstsituation, som det hedder på nudansk.

Det er længe siden, og nu står vi med forslaget til anden behandling. Jeg må sige, at mange af de ord, der blev sagt ved første behandling, gik i retning af, at var forslaget ikke kommet som en hund i et spil kegler, ville man have set på det, for det er klart, at de regler i forligsmandsloven, jeg her taler om, og som er 20 år gamle, trænger til at blive revideret.

Det, det handler om, er nemlig sammenkædningsreglen og 35 pct.-reglen. Flere, jeg vil sige fremtrædende socialdemokrater har i fagblade og lignende givet udtryk for, at de var enige i, at der bør ske en demokratisering af disse regler.

Vi så tydeligst, hvad reglerne betød, dengang slagteriarbejderne stemte en overenskomst ned med en stor majoritet, men på grund af sammenkædningsregel og 35 pct.-regel endte med at måtte arbejde efter overenskomster, de egentlig havde sagt nej til. Det betød – jeg har nemlig ikke glemt, at de blev lavet om sidste gang – at de i 4 år måtte kæmpe for at få en arbejdstid, de kunne holde ud at leve med. De vandt kampen til sidst, og det var godt, men det kunne de have klaret på mindre end 2 år, hvis reglerne havde været i overensstemmelse med, hvad man må forlange reglerne er i 1993.

Ved de seneste overenskomster var det journalisterne, der kom i klemme. De havde ikke forlangt en krone, om jeg så må sige, i lønningsposen til forhandlingerne om deres overenskomster. De havde forlangt penge for nogle orlovsordninger, hvilket tydeligt er noget af det, der peger fremad med hensyn til at få rotation på arbejdsmarkedet. Det synes jeg jo var strålende, uden jeg dermed skal blande mig i deres overenskomster. De måtte, på grund af at de fik deres overenskomster sammenkædet med mureres, tømreres, jord- og betonarbejderes osv., finde sig i, at de fik nogle lønforhøjelser, som de ikke havde bedt om, mens alt det, de havde bedt om, blev taget af bordet. Det er